

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DISSABTE, 7 DE NOVEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.006

FRANQUEIG CONCERTAT

servació de l'espècie. Confessem que el fenomen tan circumscrit, tan precís, tan fatal, dintre de l'aquàrium, ens ha fet meditar. Heus ací dos mons: el món de l'adult, de la mare, amb les seves necessitats imperioses, amb la fam, i el món de l'infant, del nou nat, tabé amb unes necessitats de no tant volum, de no tanta presència com les de l'adult, però amb uns drets, amb uns drets que haurien d'ésser inviolables i que haurien de sobreposar-se a tot. I no és així. I no és així sar-se a tot. I no és així. En la peixera la fam de la mare s'imposa. S'imposa talment quedant davant d'aquesta fam no queda res, no es respecta res, no hi ha res que valgui res, ni tan sols els fills.

Traslladar l'espectacle de la peixera al món històric dels homes és cosa només d'una mica d'imaginació. Si ho considerem bé en les seves ratlles generals, la humanitat històrica fins

ara no s'ha comportat d'una manera molt diferent dels peixos dins l'aquàrium. No ha estat precisament la defensa de la fillada que ha mogut les lluites i les guerres. Ha estat la fam. Han estat les ambicions, les apetències adultes, fins al punt d'oblidar per aquestes ambicions i apetències, com la mare peix de l'aquàrium, que en el món hi havia infants i que el món ha d'ésser no per als grans, sinó per als infants, no per als que són ara, sinó per als que vindran. La consideració és sumament amarga. Vol dir quel a humanitat, amb tota la meravella de la seva civilització, no ha acabat d'ultrapassar una fase biològica que encara llinda amb una mena de canibalisme. Això sol explica les angoixes revolucionàries per a donar naixement a un altre món que tingui una altra mena de claror que aquesta del món d'ara.

"Butlletí dels Mestres".

La responsabilitat de Catalunya

No ens haurem d'esforçar gaire per demostrar una afirmació rotunda: Catalunya és avui, l'esperança més grossa de la revolució del país.

Des d'aquella memorable allocució que Lluís Companys va fer els primers dies del moviment, en la qual anunciava el fracàs dels facciosos per no haver pogut vèncer Catalunya i l'armada han passat moltes coses. En aquests tres mesos llargs, s'han anat perfilant les posicions i les situacions i a cada hora, la responsabilitat de Catalunya, ha estat més grossa.

Responsabilitat, sobretot, d'ordre moral. Perquè les circumstàncies han fet que disposéssim, l'endemà de la revolució, de totes les grans possibilitats, retardades només, il·luminades algunes vegades, pel nerviosisme i les iniciatives incontrolades per la disciplina que era necessària.

Som davant del país, l'esperança gairebé única. Si fos possible que es produís un daltabaix a Catalunya, el feixisme hauria assegurat la victòria automàticament.

Doncs bé: tot aquest patrimoni nostre que representa el treball, fàbriques, tallers, indústries, comerços, homes, ideals, tot això que és un valor material i espiritual per la nostra col·lectivitat, avui pertany únicament i exclusivament als lluitadors d'Ibèria, als homes que lluiten per la llibertat del país.

Tot per la lluita! Tenim l'honor d'ésser la formidable base de la rera-guarda, però cal també que ens convertim en exercit de l'avantguarda. Que les terres d'Espanya s'arxivin a les veus catalanes de la llibertat.

No podem abandonar el país a l'allau dels feixistes i dels requetés que semblen de crims i de sang el poble indefens i abatut sota les urpes d'una barbàrie medieval.

Hem de fer que tot Catalunya es mogui al ritme d'una sola consigna i amb un sol objectiu: abatre el feixisme.

I el feixisme és potent encara perquè el sostenen braços poderosos de més enllà de les fronteres. Però és, aquesta, la guerra nova de la nova independència i el poble no és abatut. L'heroica epopeia que viu el poble peninsular ha de tenir, el corolari magnífic del triomf definitiu.

I Catalunya té l'enorme responsabilitat d'ésser la base formidable d'aquesta lluita terrible.

Tot el nostre patrimoni col·lectiu al servei de la causa. Perquè, a la bes-treta, tenim assegurat el triomf si no fallen, que no fallaran, els braços vigorosos de la Catalunya triomfant.

Ahir i avui

Qui li havia de dir a Cambó, quan en el famós miting de la Barceloneta deia que es sentia més anarquista que feixista que a no tardar la banderaroja i negra presidiria victoriosa llur casa feta amb la sang dels obrers assassinats a Barcelona.

Qui els ho havia de dir als guàrdies d'Assalt que el 17 de febrer metrallaven el poble a la Layetana que seria precisament aquest poble que els redimiria i es faria senyor de la ciutat.

Qui els ho havia de dir a les dames dels roperos i conferències que esperaven l'hivern per tal d'organitzar balls i festivals benèfics, que no eren més que insults a la misèria, que arribaria un temps que serien elles les que tindrien de demanar caritat, com ho han de fer molts.

Qui els ho havia de dir als frares, monjes i jesuïtes provocadors i trabucaires, que es creien ésser els senyors del país, dominar com fins ara ho havien fet a l'empar d'unes lleis anomenades republicanes, que llurs cataus infectes, després de purificats pel foc popular serien centres d'instrucció pels fills del poble al qual havien barrat l'accés al temple i la ciència.

I qui els ho havia de dir als generals borbatsos, recollidors de derrotes que amb tot orgull serien vençuts pel poble que tantes vegades havien metrallat i escarnit.

Fa quatre mesos que molts d'aquests elements preparaven de nou llurs cassagues, les creus, medalles i demés quincalla, ja tornaven a veure les processons pels carers i aquelles desfildes de soldats embrutits per una disciplina estúpida imposada per caps borbatsos i generals cretins. I han passat aquests quatre mesos i els projectes que amb tan d'afany acariciaven han estat destruïts com un castell de cartes. El poble, aquell poble tan escarnit, ha ocupat allò que de dret li pertanyia, ha tret la bèstia reaccionària de llurs coves, ha acabat amb la tirania d'uns i altres i ha format també llur exercit que no serà tan brillant com l'altre, però que porta un esperit ardent, una valentia sentida per tots els seus elements i no imposada per la coacció i l'amenaça.

I bona prova n'ha donat amb l'última mobilització fins ara no registrada en la història de cap país. S'lament cal que es presenti el perill perquè tothom es llençà al carrer. Aquest és el millor signe de victòria.

De la atemixa manera que avui admirem la Revolució Francesa, la Història admirarà la Revolució Espanyola i quan els pobles de l'esdevenidor preguntin quin fou el motor de tan gran esdeveniment els contestarem amb els versos del poeta:

Poble que mereix ser lliure
Si no li donen s'ho pren.

LLUIS PAGES V.
Barcelona, 3, Novembre del 1936.

En aquestes hores d'inquietud i d'esperança volem trametre la nostra salutació fraternal al poble madrileny, encarnació de la lluita per la llibertat.

Volem trametre una abraçada de germanor als heroics milicians que a les portes de Madrid defensen no solament la terra que els ha vist néixer, sinó les nostres pròpies llibertats com a homes i com a catalans.

Catalunya està representada en la línia de foc que d'un moment a l'altre, contingut el desesperat esforç dels facciosos, es llançarà terres enllà de Castella. Catalunya hi està representada i aquest és el nostre major orgull.

Defensant Madrid, els madrilenys defensen les llibertats catalanes. Els nostres milicians lluitant als fronts d'Aragó i als altres fronts de guerra, defensen la integritat de la República.

Per la llibertat, per la justícia, Catalunya està incondicionalment al costat del poble madrileny.

Miguel de Unamuno: la contradicció permanent fitxa

Miguel de Unamuno Jugo. Setanta anys, un mes i cinc dies. (No és cap condemna: és l'edat). Natural de Bilbao, la ciutat liberal dels setges. Veí de Salamanca, la Castella dels comuns. Domiciliat al número tres del vell carrer de Bordadores, al costat de la famosa Casa de las Muertes. Pare de família: vuit fills. Professiò: catedràtic jubilat de llengua i literatura grega. Aptituds: poeta, novel·lista, filòsof, dramaturg, filòleg, assagista... Autor prolífic.

UNA DEFINICIO

Jean Cassou ha definit Miguel de Unamuno. "Es un home que lluita amb ell mateix, amb el seu poble, contra el seu poble. Home hostil, home de guerra civil, tribú sense partidaris, home solitari, exiliat, salvatge, provocador, estèril, paradoxal, inconciliable, irconciliable."

Exacte. Per a Unamuno —paradoxal, quixotesca—, la lògica i el sentit comú no compten. La contradicció és per a ell l'última mesura de la veritat. Així com Pau Picasso és en l'art la revolució permanent, Miguel de Unamuno és, en la vida, la permanent contradicció. Unamuno, en resum, és això: destrucció, afirmació, construcció, negació.

EXEMPLES

Any 1891. Salamanca. Focus actiu, aleshores, de la lluita intestina de l'extrema dreta. Unamuno des d'un diari republicà s'enfronta amb els tradicionalistes. S'enfronta especialment amb Enrique Gil Robles, pare del tristement cèlebre ex-ministre de la Guerra.

Any 1906. Salamanca. Els tradicionalistes —amb els alfonsins, els feixistes,

La mort del general Torrijos

(De «Marina Pineda, romance popular en tres estampas»)

Torrijos, el general noble, de la frente limpia, donde se estaban mirando las gentes de Andalucía. Caballero entre los duques, corazón de plata fina, ha sido muerto en las playas de Málaga la bravia. Le atrajeron con engaños que él creyó, por su desdicha, y se acercó, satisfecho con sus buques, a la orilla. ¡Malhaya el corazón noble que de los malos se fía, que al poner el pié en la arena lo prendieron los realistas. El vizconde de la Barthe, que mandaba las milicias, debió cortarse la mano, antes de tal villanía, como es quitar a Torrijos bella espada que ceñía, con el puño de cristal, adornado con dos cintas. Muy de noche lo mataron

con toda su compañía. Caballero entre los duques, corazón de plata fina. Grandes nubes se levantan sobre la sierra de Mijas. El viento mueve la mar y los barcos se retirán, con los remos presurosos y las velas extendidas. Entre el ruido de las olas sonó la fusilería, y muerto quedó en la arena, sangrando por tres heridas, el valiente caballero, con toda su compañía. La muerte, con ser la muerte, no deshojó su sonrisa. Sobre los barcos lloraba toda la marinería, y las más bellas mujeres, enlutadas y afligidas, lo van llorando también por el limonar arriba.

Federico GARCIA LORCA

PEDAGOGIA

EL DRET DELS INFANTS

A casa criem una peixera, — un aquàrium, diríemem termostètics. Cura d'ella d'una manera especial l'avi. És el seu entreteniment. Ara de poc la va omplir de ciprinòdons que ell mateix va anar a buscar a l'estany del Remolar. L'altre dit vaig veure que havia isolat en un pot de vidre uns quants peixets minúsculs. Encara que ho podia sospitar, li vaig preguntar per què. I em va dir: són acabats de néixer, però la mare és tan voraç i tan desconexadora dels propis fills que se'ls va menjant l'un darrera

l'altre. N'he pogut salvar uns quants en aquest pot.

D'aquest drama de la peixera la cosa que de moment fa més impressió és que la mare es pugui menjar els propis fills. Però, pensant-hi, n'hi ha una altra de cosa que fa impressió, i és que els pugui oblidar o ignorar; que la llei de la fam arribi a ésser tan poderosa que s'imposi d'una manera total, absoluta, a aquesta altra llei biològicament tan fonamental com la de la fam: la llei de la maternitat, que vol dir també la llei de la con-

SUBSCRIVIU-VOS A

L'AUTONOMISTA

PER TELEFON

MADRID

REVISTA DE PREMSA MADRI-LENYA

"Política"

Madrid. — En la seva impressió diària del front, diu:

"Pel que respecta al Centre, ahir no s'ha retrocedit; i pel contrari es van registrar alguns lleugers avanços a distints sectors d'aquest front que més preocupació inspira per la seva proximitat força excessiva a la capital de la República.

Retem un tribut d'admiració a l'admirable heroisme dels qui estan guanyant en l'aire totes les batalles que s'entaulen, perquè estan demostrant que davant la decisió i el valor res no poden ni valen els avenços de la tècnica i molt menys el mercenari esperit dels pirates de l'espai.

"Ahorra"

Diu que mai no hem estat tan prop del triomf, però ningú no s'ha de figurar que cal assolir-lo sense abans arribar al màxim rendiment d'heroisme i esperit de sacrifici.

Assegura que la lluita ha d'ésser duríssima, perquè l'enemic, que està insistentment ensinistrat, voldrà provocar l'horrible i desesperada col·lisió; i com més aviat millor cal acudir a les portes de Madrid disposats a anihilar-lo, o serà l'enemic el qui ens anihilarà.

"A B C"

Considera que ha arribat l'hora de posar terme als assaigs en matèria on ens va a tots la vida, i que cal que no sigui soldat amb els honors i els drets d'aquest honorés nom sinó aquell que les armes li imposen i les estrelles llueixin solament als pits d'aquells homes que sàpiguen portar-les per haver-les guanyades com es guanya aquest alt guardó.

"El Sol"

Estima que estem en instants decisius i que ens cal infringir a l'enemic en el termini més curt possible un gran daltabaix obligant-lo a allunyar-se, fent-li sentir la força del poble. Afirma que és hora que tots es posin en peu de guerra per tal d'anihilar el feix i salvar d'una vegada per sempre el nostre sòl de la seva mala lleuor.

"El Socialista"

Escriu: "¿On acaba el perill de la capital de la República? Ho direm sense cap mena d'hipèrbol: el perill de Madrid acaba a Cádiz, a les salines de la baixa Andalusia; i no admetem per a la nostra afirmació ni la mitja rialla irònica ni el menor gest d'estranyesa.

El perill de Madrid acaba a Cádiz. Aquest aambició, de l'aqual no abdiquem, no l'assolirem ni obrim pauses mandroses en allò que cal fer de dia i de nit: en un atac a fons sense treva ni repòs. De moment, Madrid; però sense oblidar que Madrid, que neix a la Puerta del Sol, acaba allà on queda per destruir el més petit focus rebel."

"C. N. T."

Titula el seu article "Vamos a ver cuantos hombres hay en Madrid" i diu que la situació és greu. Ho diuen els canons tronant a les portes de la capital. Se sent el fragor del combat proper. En algunes zones ja no es lluita en camp obert. Ja no es pot retrocedir. Cal disputar el terreny pam a pam, casa per casa. Cada finestra ha d'ésser una espitllera.

En el pitjor dels casos, les runes produïdes per les canonades que siguin la tomba dels herois.

Hem de guanyar amb el factor home. Es a dir que no hem de comptar amb altres elements de victòria. Disposem de tot el necessari per a escom-

brar l'enemic. Cal demostrar que estimem la revolució pr la qual tant hem lluitat. Si en nosaltres no hi ha covardia, els feixistes no aconseguiran entrar a Madrid: anem a veure quants homes hi ha en aquesta ciutat, capital fins avui de l'Espanya vella.

Invoca a continuació els lluitadors de les diferents organitzacions antifeixistes perquè complexin i lseu deure de ciutadans i de combatents.

Cadascú a lseu lloc, sense rehenes, amb la força del nostre ideal i de les nostres armes. Hem d'impedir que venci l'enemic per a escombrar-lo definitivament en el planell castellà, convertit en campament desolat per la seva ambició miserable.

"El Sindicalista"

Angel Pestaña titula el seu article: "En peu de guerra".

La proximitat de les forces faccioses a Madrid està provocant una reacció profunda en l'esperit públic. Arriba una mica tard aquesta reacció salvadora, però per fi ha arribat:

Deixar que els feixistes ocupin Madrid, seria inconcebible i absurd.

Madrid ha d'ésser per als antifeixistes espanyols, catalans, valencians, bascs o gal·lecs, andalusos o aragonesos, el centre convergent de la nostra predicció, la ciutat que cal defensar per sobre de tot.

Guanyar aci els feixistes, és guanyar-los a tot arreu.

En la possessió de Madrid es concentra l'atenció de tot el món. Entre tant que cada qual ocupi el seu lloc, i tots com un sol home en peu de guerra per a defensar a Madrid.

"Informaciones"

Diu en el seu article de fons que la lluita comença ara. La sort de Madrid —afegeix— no ens preocupa gens. Madrid no s'ha de rendir; i si Madrid no es rendeix, ells no podran prendre'l mai. Podran pressionar, podran destruir cases o barridats; però e lsòl de Madrid els serà hostil i no podran posar-hi el peu. En el moment que escrivim aquestes línies es deixen sentir les canonades que anuncien a Madrid que cal respondre com a homes al compromís contret davant del món. Tot Madrid es convertirà en front de batalla. Madrid passarà hores molt difícils; cal estar preparats a resistir-les i a vèncer-les. Ha arribat l'hora de complir aquella consigna de "No passaran".

"Claridad"

En la impressió del dia diu que les forces que defensen la capital de la República lluiten heroïcament. Hom deté i rebutja l'enemic fins a l'extrem que posicions que les forces feixistes han aconseguit tenir a les primeres hores del matí, al migdia han estat recuperades amb èxecs per part de l'exèrcit lleial.

La situació, si continua essent delicada, no s'ha agreujat; o almenys, això no ha succeït fins a les primeres hores de la tarda.

"Heraldo de Madrid"

Aquest matí —diu— un grup nombros de feixistes ha arribat per sorpresa, a Carabanchel Alt, i ha volgut fer-se amo del poble; però les nostres tropes, refetes en l'instants mateix de l'ocupació, l'han reconquistat.

La batalla és molt dura als voltants de Madrid. Hem causat als nostres e-

nemics gran nombre de baixes i presoners. Per bé que els moments són delicats per a la República, creiem que el poble de Madrid, en una empena decisiva, i copiant la seva decisió del 20 de juliol, acabarà amb la situació en què es vol col·locar la capital de la República.

"Mundo Obrero"

Diu que l'enemic ha aconseguit arribar a les mateixes portes de Madrid. Les seves canonades esclaten als ravalos de la nostra ciutat.

Ha arribat el moment de llançarnos tots com una allau, amb totes les nostres armes, amb tota la nostra voluntat, per a d'atacar-lo al maeix lloc on ara es combat.

La situació ha arribat a la seva màxima gravetat. Si el feixisme passa, ehm de morir, físicament i socialment.

Tot ens crida que sapiguem en aquesta hora històrica complir el nostre deure.

"La Voz"

Recorda la proclama que durant una de les jornades de la Guerra dirigí a Flandes a les seves tropes un general anglès.

Comença dient: "Ha arribat el moment de batre's amb l'esquena a la paret". Així han de fer-ho els defensors de Madrid.

Exposa a continuació el que significaria l'entrada de les hordes feixistes a la capital de la República.

BARCELONA

SURTEN D'AYERBE 35 VEINS QUE VENEN A LES NOSTRES LÍNIES, FUGINT DEL DOMINI DELS FACCIOSOS

Barbastre, 7.— Hi ha hagut durant el dia petites lluites als sectors que envolten Osca, i han tirotejat les nostres forces des de Tierz i Fornillos. També hi ha hagut petites lluites a la serra d'Alcubierre, especialment a la línia de Robres, on per tal de desallotjar l'enemic d'algunes de les seves posicions dels contraforts de la serra, la nostra artilleria ha fet foc granatjat damunt d'ells i els ha obligat a fugir a la desbandada. Les nostres forces del sector Nord de Vicién han afiançat llurs posicions davant d'Almudévar, que, com ja diguérem ahir, es troben escassament a tres quilòmetres d'aquella població.

Una gesta important a remarcar avui és la portada a cap per deu ciutadans del sector Nord, que la nit passada arribaren fins Ayerbe, on els facciosos del front de Jaca sembla que tenen establerta la seva caserna general. Aquests deu individus tenien familiars seus a Ayerbe, i en tenir notícies del perill en el qual es trobaven, decidiren apropiarse a ells per tal d'intentar posar-los fora de perill.

Els esmentats ciutadans, armats solament de pistoles i endintant-se per una ribera, arribaren, abans que claregés el dia, a Ayerbe. En arribar allí, per mitjà d'un vailet, avisaren llurs familiars, els quals, en nombre de 35, sortiren de la població burlant la vigilància dels feixistes. Tots ells marxaren altra vegada cap als nostres rengles i es presentaren ahir, al migdia, a Arguis, on, segons les nostres notícies, han facilitat dadse molt interessants en relació a la situació del camp facciós.

JUSTICIA POPULAR

Una carta imprudent. — A Barcelona, davant del Tribunal núm. 3 comparegué Maria Salsas Puig, esposa del tinent Borbon, complicat en els successos de Girona.

La processada, segons consta en el sumari, mentre el seu marit estava al vaixell "Uruguay", li va escriure una carta, que fou interceptada, la qual contenia conceptes contra el règim i de marcat accent feixista.

En el transcurs de la vista es posà de manifest que l'esmentada carta no es tractà de fer-la passar clandestinament, sinó que fou llurada a l'encarregat de la censura de l'esmentat vaixell, que fou el qui posà el fet a coneixement del jutjat.

El fiscal sollicità del Tribunal que condemnés la processada a la pena de trenta anys de presó, i la defensa sollicità l'absolució.

El Tribunal condemnà la processada a 20 anys de presó.

Bosch Masgrau J.M. METGE

TIPILOGUE DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL MALALTIES DEL COR I PULMONS.

CONSULTA: D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA TELÉFON. 251

Engu no deu deixar d'admirar

REBELION A BORDO

serà estrenada la propera setmana

ENSENYAMENT

INSTITUT NACIONAL DE SEGON ENSENYAMENT DE GIRONA

Es convoca a examens d'INGRES (segon torn) per al dia 10 a les 100 (segon torn) per al dia 10 a les 10 del matí.

Girona, 7 de novembre del 1936. La Direcció.

—Lecciones de Francés. Profesora catalana y con título. Plaza del Gra, 18, 1.º

Notes pregades

Una és pregada l'inserció de les notes següents:

Ayer tuvimos el placer de saludar a los camaradas José Fernández, presidente de la Sindical Regional de Porteros de los Ministerios Civiles de Barcelona y Subdelegado de la miseria Isidoro Hernando, los cuales en vista de propaganda de asuntos sindicales y unificación de Sindicatos; han entrevistado con los Directivos del Sindicato de Porteros de esta ciudad, llegando a un mutuo acuerdo el cual reportará en fecha no lejana algunas mejoras morales y materiales dignas de esta clase de personal.

En los anteriores Gobiernos demócraticos, cuando se acercaban estos hombres a dichos gobernantes demostandoles que con sus asignaciones o salarios de hambre, era imposible vivir, nos contestaban que reconocian que tenían toda la razón y que eran mejores a otro trato diferente y sueldo más en conformidad con la carestía de la vida. Concediéndole que sus condiciones fueran las mejores, la triste realidad ha puesto de manifiesto, que en el banquete continuo, no había para ellos la m's pequeña migaja. Por fatalidad les estaba reservado a este personal, el misero papel de Celedonarios.

Creemos que ha llegado la hora de que esto tenga fin.

LA PROPERA SETMANA SERA ESTRENADA EN EL

TEATRE ALBENI un formidable film

REBELION A BORDO

la més monumental producció filmada després de l'inoblidable "BEN-HUR", la qual supera en grandiositat i tècnica.

NO DEIXEU DE VEURE-LA!!

C. N. T. A. I. T. A TOTS ELS DETALLISTES DE CARBÓ DE GIRONA

Se us convida a la reunió que tindrà lloc el proper dilluns, dia 9, a les quatre de la tarda, en el local del ex-Ateneu Social Democràtic, amb la finalitat de tractar assumptes molt importants i urgents referents al nostre Ram.

Essent aquesta reunió de suma importància, esperem la vostra unànime i puntual assistència.

La Comissió. Girona, 6 de novembre del 1936.

JOVENTUTS SOCIALISTES UNIFICADES

El Comitè de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya a Girona, prega als seus afiliats que passin pel seu estatge social per tal de tractar d'un assumpte de gran importància.

El Comitè

Segueix la subscripció que ha obert el Comitè de les Joventuts Socialistes Unificades a l'objecte d'ajudar als nostres germans que estan lluitant al front per aixafar el feixisme.

Donatius:	Pesetes
Del Sindicat Sanitari i Assistència Social (U.G.T.)	91—
De Joan Castells Camós	10—
Del Sindicat de Funcionaris Municipals (U.G.T.)	500—
Total fins avui: Ptes. 601—	

ASSOCIACIO DE FUNCIONARIS MUNICIPALS DE LES COMARQUES GIRONINES

Tots els afiliats a l'Associació de Funcionaris municipals de les Comarques gironines (U.G.T.) deuran compareixer demà diumenge a les deu del matí a la Casa del Poble, carrer de Pau Casals, per tal d'assistir col·lectivament a l'acte d'unitat sindical que tindrà lloc a la Piscina.

La Junta. Girona 7 de novembre del 1936.

M.ª Esperança Vilagràn Quintana Professora de Piano

S'ofereix per a donar lliçons a casa i a domicili.

Nord, 10, 2.º - GIRONA

Carnet del radio-oient

HORARI D'EMISSIONS DE RADIO GIRONA Emissió de sobretaula

A les 13. — Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Música variada en discos.

A les 13'20. — Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.

A les 14. — Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, retransmès per R. A. de C.

A les 14'15. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 14'45. — Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15'15. — Notícies des de Madrid i Fi de l'Emissió.

Emissió de nit

A les 19'30. — Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Diari parlat C. N. T. F. A. I. El dimarts i divendres: Emissió dedicada als camperols per la Conselleria d'Agricultura.

A les 20. — Conselleria de Defensa. (Retransmissió per R. A. de C.)

A les 20'20. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21. — Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat oficial.

A les 22. — Emissió de música selecta, en discos.

A les 22'45. — Resum del dia, des de Madrid, i Fi de l'Emissió.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

(malalties de les criatures, (malalties de la pell. - cirurgia infantil). - cirurgia medicina interna). - cirurgia dels ossos i articulacions. - fractures).

GABINET DE RAIGS X. RAIGS X TRANSPORTABLES A DOMICILI.

Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205 GIRONA

CAMARADAS:

A beneficio de las Milicias Populares que en defensa de las libertades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio imperialista, cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100 de lo que produzca la venta de las siguientes obras, originales del popular Juan García Morales, el cura del pueblo que tan brillantes campañas viene realizando en las columnas de «Heraldo de Madrid» contra el fascismo y en favor de los humildes:

HIPOCRITAS, FARSANTES, FARISEOS . . .	Ptas. 1'50
TRES AÑOS DE LUCHA . . .	» 2'00
EL CRISTO ROJO . . .	» 3'00
A TISBOS . . .	» 3'00

ANTIFASCISTAS, comprad estas obras y no solamente con ello contribuiréis a beneficio de las Milicias sinó que os haréis con obras de positivo valor y actualidad.

Punto de venta: CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CAMPS Anselmo Clavé, 20, (bajos). — GERONA

